

Jeg skal ikke opholde mig videre ved Indholdet af Cirkulærerne. Jeg tror ikke, at det er saadant, at der i Virkeligheden er nogen, der ønsker at forsvare dette Indhold. Jeg hævder nu og fremdeles, at den Fremgangsmaade, som Ministeren her har anvendt, i Virkeligheden er imod Lovgivningsmagtens Interesse. Disse Forhold bør ordnes ved Lov, og det ønsker jeg, at Folketinget skal faa Lejlighed til at udtale, ligesom vi tidligere have udtalt, at disse Sager bør ordnes ved Lov. Derfor vil jeg slutte med at foreslaa, at Folketinget udtaler dette ved en Dagsorden, der siger: „Idet Folketinget udtaler, at de i Kirke- og Undervisningsvæsenets Cirkulærer af 23. December 1909, 29. December 1909 og 8. Januar 1910 omhandlede Forhold bør ordnes ved Lov, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen“.

Formanden: Den stillede Paastand om Overgang til Dagsordenen lyder altsaa saaledes:

„Idet Folketinget udtaler, at de i Kirke- og Undervisningsministeriets Cirkulærer af 23. December 1909, 29. December 1909 og 8. Januar 1910 omhandlede Forhold bør ordnes ved Lov, gaar Tinget over til den næste Sag paa Dagsordenen.“

Det er nu om denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen, Debatten drejer sig.

Borgbjerg: Efter at dette Forslag til Dagsorden er stillet, kunne vi vel egentlig betragte Interessen ved denne Debat som udtømt med det samme. Den 17. December blev det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) slaaet her i Salen. Det var et meget føleligt Nederlag for ham, idet det var 10 Aars Kirkepolitik, der væltede. Ti Aars Kirkepolitik, der efter min Mening gik i uheldig Retning, væltede saaledes, at vi nu kunne komme i det rette Spor. I Dag behøver det ærede Medlem ikke at slaas her i Salen, i Dag møder han aabenbart allerede slaaet, nemlig slaaet i sit eget Parti. Det Forslag til Dagsorden, han har stillet, er et Udtryk derfor.

Det ærede Medlem har maattet gøre det modsatte af, hvad Bismarck gjorde, da han i sin Tid ved et Pennestrøg forvandlede Emser-Depechen fra en Chamade til en Fanfare. Det ærede Medlem har maattet forvandle sin Forespørgsels Fanfare til Dagsordenens Chamade. Den

Forespørgsel, som det ærede Medlem sammen med det ærede Medlem fra Assens (Berntsen) stillede den 12. Januar, sigter nemlig klart og utvetydigt Kultusministeren for Grundlovsbrud. Derom er der slet ingen Tvivl, Ordene ere aldeles klare: Erkender Ministeren, at Grundlovens § 75 indeholder et Paabud om, at Folkekirkenes Forfatning ordnes ved Lov, og hvorledes forener han i saa Tilfælde sine Cirkulærer dermed? Det er en Sigtelse for Grundlovsbrud. I den Dagsorden, der nu er stillet, er der ikke Spor af Beskyldning for Grundlovsbrud. Der er den rene Selvfølgelighed, som vistnok alle Medlemmer her i Salen og alle Mennesker her i Landet ere enige om og kunne give deres Stemme, at disse Forhold bør ordnes ved Lov. Ja, selvfølgelig bør de ordnes ved Lov.

Med Dagsordenen er, som sagt, egentlig Interessen ved Sagen udtømt. Jeg kunde have forskellige Ting at sige til det ærede Medlem, men jeg føler næsten ingen Trang dertil efter den Udgang, denne Sag har faaet. Kun maa jeg sige, at naar det ærede Medlem begyndte med at sige — der skulde jo laves nogle Anstalter, Talen maatte jo holdes nu, da Forespørgselen en Gang var stillet — at et Par Blade her i København havde opreklameret denne Sag saaledes, at Tilhørerne nu maaske bad om at faa Billetten godtgjort — jeg ved, der er kommet Folk ude fra Landkredsene, og de ymte stærkt om, at de ville have Jernbanebilletten betalt tilbage, for der er jo ingen Fornøjelse ved det i Dag; der sker jo ingenting, — naar det ærede Medlem paa en Maade giver „Social-Demokraten“ og „Politiken“ Skylden derfor, saa er Adressen ganske forkert. Nej, det, der har opreklameret Forestillingen, det, der har spændt Forventningerne, er den Forespørgsel, det ærede Medlem stillede, og hvori han beskyldte Regeringen for Grundlovsbrud, og den naturlige Forventning, man maatte have, at denne Forespørgsel blev efterfulgt af et Forslag til Dagsorden, der svarede til Forespørgselen. Det er Stillingen.

Jeg har i Grunden kun een Ting til at sige, og det er at udtrykke en dybtfølt Medynk med det ærede Medlem fra Assens (Berntsen). Jeg kan ærlig talt saa godt lide det ærede Medlem og sætter saa umaadelig Pris paa hans gode Egenskaber, men hvorfor lod han sig ikke advare af det, der skete den 17. December? Da saa det ærede Medlem, hvordan det gik det ærede Medlem fra Ringkøbings Forbunds-